

Choroba a wiara

Zdrowie, najważniejsza potrzeba w naturze człowieka

Interesujące, że zdrowie jest jednym z najważniejszych aspektów dla człowieka, stawianym na pierwszym miejscu przed bogactwem i władzą.

Każdy szuka zdrowia: młody czy stary, biedny czy bogaty, wierzący czy ateista.

Życzymy sobie „zdrowia” nawzajem w dniu urodzin, podczas życzeń noworocznych, jak i szybkiego powrotu do zdrowia, kiedy ktoś jest chory.

Nie zdajecie sobie sprawy, ile zmartwień mają rodzice, kiedy ich dzieci chorują. W takich chwilach wszystko by oddali, żeby dzieci wyzdrowiały.

Jezus uzdrowia nieuleczalnych

W większości przypadków choroba jest tylko przejściowa. Powoduje ją mały wirus lub bakteria, a po zastosowaniu przepisanych przez lekarza leków i odpoczynku dochodzimy do zdrowia.

Jednak zdarzają się również takie sytuacje, gdy ktoś jest chory od urodzenia lub zachoruje poważnie i nie można tego wyleczyć tak łatwo. Nauka, nowoczesne technologie i postępy medyczne nie potrafią znaleźć cudownego środka na wszystkie dolegliwości.

Tym bardziej w czasach Pana Jezusa, gdy nie istniały takie technologie jak obecnie, ludzie z poważnymi chorobami czy niepełnosprawnościami nie mieli innej nadziei, jak tylko wiarę w cudowne uzdrowienie.

W Ewangeliach świadkowie cudów opisują, w jak różnorodny sposób Pan Jezus uzdrowiał ludzi, czasem wypowiadając jedynie słowa: *Tvoja wiara cię uzdrowiła*.

Można podejść naukowo do tematu i sporządzić szczegółową listę wszystkich cudów, jakie uczynił Pan Jezus podczas swojej misji na Ziemi, która obejmowała między innymi:

- świadectwo o prawdzie,
- głoszenie o Królestwie Niebios,
- czynienie Cudów,
- oddanie życia jako Baranek Paschalny.

Jednak wiemy, że to, co zapisane jest w Biblii, stanowi jedynie mały procent tego, co uczynił nasz Pan, ponieważ: *Jest też jeszcze wiele innych rzeczy, których dokonał Jezus, które gdyby miały być wszystkie z osobna*

spisane, sądzę, że i cały świat nie mógłby pomieścić ksiąg, które byłyby napisane – Jan. 21:25.

Przypomnijmy kilka z tych wydarzeń, w których nasz Pan odnosi się do cudzej wiary.

Wersety	Wydarzenie	Miejsce
Łuk. 7:50	Kobieta, grzesznica, która przyniosła alabastrowe naczynie olejku. Łzami obmywa stopy Jezusa, wycierając włosami, całując i namaszczaając olejkiem.	Dom Szymona, faryzeusza, w mieście Nain
Łuk. 8:48; Mar. 5:34; Mat 9:22	W wielkim tłumie, kobieta chora od dwunastu lat dostaje się do Jezusa i dotyka Jego szaty.	Wioska gdzieś w pobliżu morza Galilejskiego, w drodze do domu Jaira
Łuk. 17:19	Spośród dziesięciu trędowatych uzdrowionych, tylko jeden wraca, dziękując i chwalec Boga.	Wioska pomiędzy Samarią i Galileą
Łuk. 7:2-10; Mat. 8:5-13	Setnik i jego bardzo ceniony chory sługa.	Kafarnaum
Mar. 2:5	Wiara ludzi, którzy spuszczała sparaliżowanego przez dach.	W domu w Kafarnaum
Mar. 10:50	Ślepy Bartymeusz, syn Tymeusza, siedział przy drodze i żebrał.	Jerycho
Mat. 9:28-29	Dwóch ślepych uzdrowionych przez dotyk.	Przed domem

Wiara człowieka trędowatego uzdrowiła go

Zapoznajmy się z jednym wydarzeniem zapisanym w Ewangelii Łukasza 17:11-19 –

A w drodze do Jerozolimy przechodził przez pogranicze Samarii i Galilei. Gdy wchodził do pewnej wioski, wyszło mu naprzeciw dziesięciu trędowatych mężczyzn, którzy stanęli z daleka. I donośnym głosem zawołali: Jezusie, Mistrzu, zmiłuj się nad nami! Kiedy ich zobaczył,

powiedział do nich: Idźcie, pokażcie się kapłanom. A gdy szli, zostali oczyszczeni. Lecz jeden z nich, widząc, że został uzdrowiony, wrócił, chwając Boga donośnym głosem. I upadł na twarz do jego nóg, dziękując mu. A był to Samarytanin. Jezus zaś odezwał się: Czyż nie dziesięciu zostało oczyszczonych? Gdzie jest dziesięciu? Nie znalazł się nikt, kto by wrócił i oddał chwałę Bogu, tylko ten cudzoziemiec. I powiedział do niego: Wstań, idź! Twoja wiara cię uzdrowiła.

W tej historii osoby, które przyszły do Pana Jezusa, na pewno słyszały lub nawet widziały, co czynił Pan, ponieważ wołały do Niego: *Jezu, Mistrzu*. Świadczy to o tym, że wierzyli, iż mogą być uzdrowieni od chorób, które ich dotykały i przez które cierpieli.

Czytając powyższą historię, zauważmy, że Pan Jezus nie podszedł do „trędowatych”.

W tamtych czasach osoba, u której pojawiła się na skórze wysypka lub białe plamy, miała obowiązek pójść do kapłana, aby się zbadać i sprawdzić, czy nie jest to trąd. Więcej o tej zasadzie można przeczytać w 3. Księdze Mojżeszowej w 13. rozdziale.

W innym miejscu i czasie (Mar. 1:40-45) Pan Jezus uzdrawia również trędowatego i każe mu pokazać się kapłanom oraz **ofiarować** to, co nakazał Mojżesz (3 Moj. 14).

Również w historii o dziesięciu trędowatych, Pan Jezus wysłał uzdrowionych do kapłanów w celu potwierdzenia, że trąd zniknął. Ofiarę, którą mieli złożyć, uczynił tylko jeden z dziesięciu uzdrowionych: *Chwalił Boga głośno i dziękował Panu i klęknął u stóp Jezusa, który odpowiedział **Twoja wiara cię uzdrowiła**.*

Nie ma wątpliwości, że ten uzdrowiony człowiek powrócił, ponieważ uwierzył, że wszystko zostało dokonane mocą Bożą i że tylko Jezus mógł tego dokonać. Ofiarą, którą powinien przynieść kapłanowi, był on sam – oddał siebie w ofierze Panu.

W innej historii czytamy o setniku, który wierzył w moc uzdrawiającą Pana Jezusa. Człowiek ten był Rzymianinem i miał mocno chorego sługę, którego darzył uznaniem. Wysłał starszych spośród Żydów, żeby prosili o uzdrowienie owego sługi, mówiąc, że on nie jest godny przyjść osobiście ani gościć Pana Jezusa w swoim domu. Setnik wierzył, że Pan jest Synem Bożym i może uzdrowić sługę na odległość. Sam Pan Jezus był zdziwiony i wyznał swoim bliskim, **że takiej wielkiej wiary w Izraelu nie widział** (Łuk. 7:2-10).

Te dwie historie ilustrują znaczenie wiary w procesie uzdrowienia człowieka, co dotyczy nie tylko Żydów, ale także pogan. Poprzez te historie Pan Jezus pokazuje, że Królestwo jest otwarte dla wszystkich narodów, a nie tylko dla Żydów.

Uzdrowienia przed przyjściem Pana Jezusa

Czy uzdrawianie dzięki wierze miało miejsce przed przyjściem Pana Jezusa? Pamiętamy cuda Eliasza czy Elizeusza, opisane w Księdze Królewskiej. Jednak nie znajdziemy tam informacji, że wiara uzdrawiała, ponieważ w tamtych czasach naród izraelski był poddany zakonowi, jak pisze apostoł Paweł w Liście do Galacjan 3:23 – *Zanim zaś przyszła wiara, byliśmy poddani pod straż prawa i trzymaliśmy w zamknięciu aż do tej wiary, która potem miała być objawiona.*

Wiara oczywiście istniała w tamtych czasach, ponieważ bez niej nie można było podobać się Bogu:

Bez wiary zaś nie można podobać się Bogu, bo ten, kto przychodzi do Boga, musi wierzyć, że on jest i że nagradza tych, którzy go szukają. Przez wiarę Noe, ostrzeżony przez Boga o tym, czego jeszcze nie widziano, kierowany bojaźnią zbudował arkę, aby ocalić swój dom. Przez nią też potępił świat i stał się dziedzicem sprawiedliwości, która jest z wiary – Hebr. 11:6-7.

Sama wiara nie uzdrawia, ponieważ to Bóg, który ma wszelką moc, ma możliwość dać życie, jak i je odebrać, uzdrowić lub nie, powołać do siebie lub nie.

Kiedy się modlimy, wypowiadamy słowa **Bądź wola twoja**, ale myślimy o tych, którzy cierpią, przechodzą żalobę i różne doświadczenia. Czynimy to, ponieważ miłujemy naszych bliskich i z pokorą prosimy o łaskę. Tego właśnie uczył nas nasz Zbawiciel, aby troszczyć się o swoich bliźnich.

Wiara i zbawienie dusz

Czytając Ewangelię, można zauważyć, że Pan Jezus nie tylko używa słowa: *wiara twoja uzdrowiła cię*, ale także: *wiara twoja zbawiła cię*. Te wersety uczą nas, że poprzez wiarę w Zbawiciela i w Pana Boga, grzechy są wybaczone, a istnieje szansa na zbawienie!

*Z tego się radujecie, choć teraz na krótko, jeśli trzeba, zasmuceni jesteście z powodu rozmaitych prób; Aby doświadczenie waszej wiary, o wiele cenniejszej od zniszczalnego złota, które jednak próbuje się w ogniu, okazało się ku chwale, czci i sławie przy objawieniu Jezusa Chrystusa; A choć go nie widzieliście, miłujecie; i w niego, choć teraz go nie widzicie, wierzycie; i cieszyście się radością niewysłowioną i pełnią chwały; **Otrzymując koniec waszej wiary – zbawienie dusz.*** 1 Piotra 1:6-9.

Dzieje Apostolskie opisują, jak po uzdrowieniu chorego od urodzenia, apostołowie Piotr i Jan wypowiedzieli takie słowa: *Mężowie izraelscy, dlaczego się temu dziwicie i dlaczego się nam tak uważnie przypatrujecie, jak-byśmy **własną mocą** albo **pobożnością sprawili, że***

on chodzi? ... A przez wiarę w jego imię, temu, którego widziecie i znacie, imię to przywróciło siły. **To wiara, która jest przez niego**, dała mu pełne zdrowie na oczach was wszystkich – Dzieje Ap. 3:12 i 16.

W czasach apostołów, po odejściu Pana Jezusa, Ewangelia była intensywnie głoszona, aby prawda o Królestwie rozprzestrzeniła się po całej kuli ziemskiej. W tym okresie chorzy byli uzdrawiani poprzez nakładanie na nich *chustki albo przepaski z jego szat ...*, a choroby ich opuszczały i wychodziły z nich złe duchy – Dzieje Ap. 19:12.

Musimy zwrócić uwagę na wypowiedziane przez nas słowa, ponieważ gdy uznamy, że wiara nas uzdrowiła, to co wtedy, gdy ktoś nie został uzdrowiony i nadal zmaga się z ciężką chorobą, jest chromy od urodzenia lub nawet umiera?

Czy w jednym przypadku powiemy, że wiara kogoś uzdrowiła, a w drugim, że spotkała kogoś kara?

Po pierwsze, Pan Jezus, który otrzymał moc uzdrawiania od swojego Ojca, **miał prawo** używać słów: *wiara cię uzdrowiła*, podobnie jak: *Grzechy twoje są wybaczone*. Te sformułowania, jak wiemy, były bluźnierstwem dla Żydów (Łuk. 5:21).

Po drugie czasami może się zdążyć, że Pan Bóg próbuje naszą wiarę pozwalając na nas jakąś chorobę. Sprawdza nas jak się wtedy zachowamy, czy nadal będziemy mu posłuszni?

Podobnie i my dzisiaj krocimy przez wiarę, a nie przez widzenie (2 Kor. 5:7). Módlmy się za naszych bliskich, którzy cierpią, chorują, przeżywają smutek lub żalobę, ale zawsze dziękujmy i wyrażajmy wdzięczność Panu, tak jak to uczynił uzdrowiony trędowaty, klęcząc przed Panem.

Obserwując innych ludzi, często zauważamy, że ich serca zmieniają się na lepsze wtedy, gdy zdrowie się pogarsza. W takich doświadczeniach możemy nauczyć się cierpliwości, pokory i wzmocnić wiarę, która niekoniecznie uzdrowi, ale przybliży nas do Ojca Niebieskiego.

Pan Bóg powołuje nas, abyśmy byli Jego dziećmi. Najpiękniejszym darem, jaki możemy otrzymać, jest wiara w przyszłe Królestwo, gdzie nie będzie już smutku, cierpienia, chorób ani śmierci (Obj. 21:4).

Podobnie jak apostołowie, powinniśmy prosić Pana: **Do-daj nam wiary** (Łuk. 17:5)

Dalmata Robert